

31998L0084

L 320/54

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

28.11.1998

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 98/84/ES
ze dne 20. listopadu 1998
o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 a články 66 a 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem podle článku 189b Smlouvy ⁽³⁾

- (1) vzhledem k tomu, že cíle Společenství, tak jak jsou uvedeny ve Smlouvě, spočívají zejména v položení základů užšího svazku evropských národů a v zajišťování hospodářského a společenského pokroku odstraňováním překážek, které je rozdělují;
- (2) vzhledem k tomu, že přeshraniční poskytování rozhlasových služeb a služeb informační společnosti může přispět v individuálním měřítku k plné účinnosti svobody vyjadřování jako základního práva a v celospolečenském měřítku k dosažení cílů stanovených Smlouvou;
- (3) vzhledem k tomu, že Smlouva stanoví volný pohyb všech služeb běžně poskytovaných za úhradu; že toto právo uplatňované pro rozhlasové služby a služby informační společnosti je v právu Společenství specifickým projevem obecnější zásady, totiž svobody vyjadřování, jak je uvedena v článku 10 Evropské úmluvy o ochraně základních

lidských práv a svobod; že tento článek výslovně uznává svobodu občanů přijímat a sdělovat informace bez ohledu na hranice a že jakékoli omezení této svobody musí brát náležitý ohled na ostatní legitimní zájmy hodné právní ochrany;

- (4) vzhledem k tomu, že Komise provedla rozsáhlé konzultace vycházející ze Zelené knihy nazvané „Právní ochrana šifrovaných služeb v rámci vnitřního trhu“; že výsledky těchto konzultací potvrdily nutnost právního nástroje Společenství, který by zaručil právní ochranu všech služeb, jejichž úhrada závisí na podmíněném přístupu;
- (5) vzhledem k tomu, že Evropský parlament v usnesení ze dne 13. května 1997 o Zelené knize ⁽⁴⁾ vyzval Komisi k předložení návrhu směrnice, která by se vztahovala na všechny služby, jejichž šifrování má zajišťovat platbu úhrady, a schválil, aby tento pojem zahrnoval služby informační společnosti poskytované na dálku elektronickou cestou na individuální žádost příjemce služeb, jakož i rozhlasové služby;
- (6) vzhledem k tomu, že možnosti, které nabízí digitální technologie, umožňují rozšiřovat výběr spotřebitelů a dalším rozšířením nabídky ve smyslu článku 59 a 60 Smlouvy přispívají ke kulturnímu pluralismu; že životaschopnost těchto služeb bude často záviset na použití podmíněného přístupu, který bude zajišťovat úhradu pro poskytovatele služeb; že v důsledku toho se jeví jako nezbytná právní ochrana poskytovatelů služeb proti nedovoleným zařízením umožňujícím bezplatný přístup k těmto službám, aby byla zaručena hospodářská životaschopnost poskytovatelů;
- (7) vzhledem k tomu, že význam této otázky uznala Komise ve sdělení o „evropské iniciativě v oblasti elektronického obchodu“;
- (8) vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 7a Smlouvy vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb služeb a zboží; že čl. 128 odst. 4 Smlouvy ukládá Společenství, aby ve své činnosti podle ostatních ustanovení Smlouvy přihlíželo ke kulturním

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 16.10.1997, s. 7 a Úř. věst. C 203, 30.6.1998, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 129, 27.4.1998, s. 16.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 30. dubna 1998 (Úř. věst. C 152, 18.5.1998, s. 59.), společný postoj Rady ze dne 29. června 1998 (Úř. věst. C 262, 19.8.1998, s. 34.) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 8. října 1998 (Úř. věst. C 328, 26.10.1998.). Rozhodnutí Rady ze dne 9. listopadu 1998.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 167, 2.6.1977, s. 31.

- hlediskům; že na základě čl. 130 odst. 3 Smlouvy Společenství prostřednictvím svých postupů a činností přispívá k zajištění podmínek nezbytných pro konkurenceschopnost průmyslu;
- (9) vzhledem k tomu, že tato směrnice se nedotýká případných budoucích předpisů Společenství nebo členských států, které mají zajistit, že určitý počet rozhlasových služeb uznaných za služby ve veřejném zájmu bude vyloučen ze služeb s podmíněným přístupem;
- (10) vzhledem k tomu, že se tato směrnice nevztahuje na kulturní hlediska jakékoli nové činnosti Společenství týkající se nových služeb;
- (11) vzhledem k tomu, že rozdílnost mezi vnitrostátními předpisy o právní ochraně služeb s podmíněným přístupem a služeb tvořených podmíněným přístupem by mohla vytvořit překážky volného pohybu služeb a zboží;
- (12) vzhledem k tomu, že uplatňování Smlouvy nestačí pro odstranění těchto překážek z vnitřního trhu a že je proto vhodné odstranit je stanovením stejné úrovně ochrany mezi členskými státy; že to předpokládá sblížení vnitrostátních předpisů o obchodních činnostech týkajících se nedovolených zařízení;
- (13) vzhledem k tomu, že se jeví nezbytné zajistit, aby členské státy poskytovaly přiměřenou právní ochranu proti uvádění nedovoleného zařízení na trh za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského zisku, jež bez oprávnění umožňuje nebo usnadňuje obcházení jakýchkoli technických opatření přijatých pro ochranu úhrady za legálně poskytované služby;
- (14) vzhledem k tomu, že tyto obchodní činnosti týkající se nedovolených zařízení zahrnují obchodní sdělení, mezi která patří všechny formy reklamy, přímého marketingu, sponzorství, propagace prodeje a styku s veřejností, které zajišťují reklamu těchto výrobků a služeb;
- (15) vzhledem k tomu, že tyto obchodní činnosti jsou škodlivé pro spotřebitele, kteří jsou klamáni o původu nedovolených zařízení, a že k boji proti tomuto typu podvádění spotřebitelů je nezbytné zvýšit úroveň jejich ochrany; že čl. 129a odst. 1 Smlouvy stanoví, že Společenství přispívá k zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých k provedení článku 100a;
- (16) vzhledem k tomu, že z tohoto důvodu musí být právní rámec za účelem vytvoření jednotného audiovizuálního prostoru vymezeného směrnicí Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ⁽¹⁾ doplněn za účelem zahrnutí technik podmíněného přístupu vymezených touto směrnicí, aby byla zajištěna rovnost zacházení pro poskytovatele přeshraničních rozhlasových služeb nezávisle na umístění jejich zařízení;
- (17) vzhledem k tomu, že v souladu s usnesením Rady ze dne 29. června 1995 o jednotném a účinném uplatňování práva Společenství a o sankcích uplatňovaných při porušení tohoto práva v oblasti vnitřního trhu ⁽²⁾ musí členské státy přijmout opatření vhodná k zajištění řádného uplatňování práva Společenství se stejnou účinností a důsledností jako vnitrostátního práva;
- (18) vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 5 Smlouvy učiní členské státy veškerá vhodná opatření k zajištění dosahu a účinnosti práva Společenství, zejména musí zaručit, aby zvolené sankce byly účinné, odrazující a úměrné protiprávnímu jednání a aby právní prostředky byly přiměřené;
- (19) vzhledem k tomu, že sblížování právních a správních předpisů členských států se musí omezit na to, co je nezbytné k dosažení cílů vnitřního trhu, podle zásady proporcionality uvedené v článku 3b Smlouvy;
- (20) vzhledem k tomu, že rozšiřování nedovolených zařízení zahrnuje jejich převod jakýmkoli prostředky a uvedení těchto zařízení na trh za účelem jejich pohybu uvnitř a vně Společenství;
- (21) vzhledem k tomu, že tato směrnice se nedotýká uplatňování vnitrostátních předpisů, které mohou zakazovat držení nedovolených zařízení pro soukromé účely, ani uplatňování předpisů Společenství v oblasti hospodářské soutěže a duševního vlastnictví;
- (22) vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní předpisy týkající se sankcí a právních prostředků pro boj proti nedovoleným obchodním činnostem mohou stanovit, že tyto činnosti musí vykonat osoby, které věděly nebo měly vědět o tom, že daná zařízení jsou nedovolená;

(¹) Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 97/36/ES (Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60.)

(²) Úř. věst. C 188, 22.7.1995, s. 1.

- (23) vzhledem k tomu, že sankce a právní prostředky stanovené touto směrnicí se nedotýkají žádných jiných sankcí a právních prostředků vnitrostátního práva, jakož i obecných preventivních opatření nebo zabavení nedovolených zařízení; že členské státy nejsou povinny stanovit trestní sankce proti nedovoleným činnostem, na které se vztahuje tato směrnice; že je nezbytné, aby předpisy přijaté členskými státy v oblasti vymáhání náhrady škody byly v souladu s jejich právními a soudními systémy;
- (24) vzhledem k tomu, že se tato směrnice nedotýká uplatňování vnitrostátních předpisů, které nespádají do její oblasti působnosti, jako jsou předpisy o ochraně nezletilých, včetně předpisů přijatých v souladu se směrnicí 89/552/EHS nebo vnitrostátních předpisů o veřejném pořádku nebo veřejné bezpečnosti,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

Cílem této směrnice je sblížení předpisů členských států o opatřeních pro boj proti nedovoleným zařízením, která umožňují neoprávněný přístup ke chráněné službě.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „chráněnou službou“ jedna z následujících služeb, je-li poskytována za úhradu a na základě podmíněného přístupu:
- televizní vysílání, jak je vymezeno v čl. 1 písm. a) směrnice 89/552/EHS,
 - rozhlasové vysílání, tedy vysílání po drátě či bezdrátové vysílání včetně družicového, rozhlasových programů určených veřejnosti,
 - služby informační společnosti ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a o pravidlech týkajících se služeb informační společnosti ⁽¹⁾,

nebo poskytování podmíněného přístupu k výše zmíněným službám považované za zcela samostatnou službu;

- b) „podmíněným přístupem“ jakékoli opatření nebo technické zařízení podřizující přístup k chráněné službě ve srozumitelné formě předchozímu individuálnímu povolení;
- c) „zařízením podmíněného přístupu“ jakékoli vybavení nebo programové vybavení vytvořené nebo uzpůsobené, aby umožňovalo přístup k chráněné službě ve srozumitelné formě;
- d) „souvisejícími službami“ instalace, údržba nebo výměna zařízení podmíněného přístupu, jakož i poskytování služeb obchodních sdělení, které souvisí s těmito zařízeními nebo chráněnými službami;
- e) „nedovoleným zařízením“ jakékoli vybavení nebo programové vybavení vytvořené nebo uzpůsobené, aby umožňovalo přístup k chráněné službě ve srozumitelné formě bez povolení poskytovatele služeb;
- f) „oblastí koordinovanou touto směrnicí“ veškeré předpisy týkající se nedovolených činností blíže určených v článku 4.

Článek 3

Zásady vnitřního trhu

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná pro zákaz činností vyjmenovaných v článku 4 na svém území a pro stanovení sankcí a právních prostředků uvedených v článku 5.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, nejsou členské státy oprávněny
 - a) omezovat z důvodů souvisejících s oblastí koordinovanou touto směrnicí poskytování chráněných služeb nebo souvisejících služeb pocházejících z jiného členského státu;
 - b) omezovat z důvodů souvisejících

s oblastí koordinovanou touto směrnicí volný pohyb zařízení podmíněného přístupu.

Článek 4

Nedovolené činnosti

- Členské státy zakáží na svém území všechny následující činnosti:
- a) výrobu, dovoz, distribuci, prodej, pronájem nebo držení nedovolených zařízení k obchodním účelům;
 - b) instalaci, údržbu nebo výměnu nedovoleného zařízení k obchodním účelům;
 - c) použití obchodních sdělení k propagaci nedovolených zařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice ve znění směrnice 98/48/ES (Úř. věst. L 217, 5.8.1998, s. 18.)

Článek 5

Sankce a právní prostředky

1. Sankce jsou účinné, odrazující a úměrné možným důsledkům nedovolené činnosti.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily přístup poskytovatelů chráněných služeb, jejichž zájmy jsou dotčeny nedovolenou činností blíže určenou v článku 4, která je vykonávána na jejich území, k vhodným právním prostředkům, a zejména aby tito poskytovatelé mohli podat žalobu o náhradu škody a dosáhnout soudního příkazu nebo jiného preventivního opatření, a popřípadě požadovat, aby nedovolená zařízení byla vyřazena z obchodních okruhů.

Článek 6

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 28. května 2000. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 7

Zprávy

Nejpozději tři roky po vstupu této směrnice v platnost a počínaje tímto dnem každé dva roky předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění této směrnice doplněnou o další případné návrhy, zvláště pokud jde o definice článku 2, aby byly přizpůsobeny hospodářskému a technickému pokroku a konzultacím vedeným Komisí.

Článek 8

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 9

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. listopadu 1998.

Za Evropský parlament

Předseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

Předsedkyně

E. HOSTASCH